

Koncert 100 let republiky v Brně

Napsal uživatel Vladimír Běďa Halm
Středa, 31 Říjen 2018 22:35

Agentura Brnokoncert připravila na významný den **28. října 2018**, tedy na sté výročí vzniku republiky, koncert v brněnském SONO Centru. Kombinaci swingu, jazzu a šansonu doplnila stále mladá připomínka big-beatu let šedesátých v podání Synkop 61 a závěr patřil Robertu Křesťanovi a Druhé trávě.

Nestihl jsem úvodní blok koncertu, vystoupení jazz-swingové kapely **Django Jet**. Do koule, která tvoří koncertní sál

SONO Centra

, jsem přišel až na část věnovanou šansonu. Blok, uváděný

Jiří Vondrákem

, skrýval pod názvem

Mě to tady (ne)baví

skvělou šansoniérku

Hanu Robinson

, kterou doprovázel

Orchestr Divadla šansonu

. Jiří Vondrák od svých folkových kořenů rozhodně neodbočil, spíš rozšířil svůj záběr o další žánrové prvky. Jako dobrý duch brněnské scény šansonu i folkových opusů se věnuje nejen interpretaci skladeb z tohoto žánru (a to též svých oblíbených autorů, jako Bulata Okudžavy a dalších ruských velikánů), ale i režijní a dramaturgické činnosti pro televizi i film. Hodinový blok přinesl jak výlety do dob Osvobozeného divadla, tak vzpomínky na výrazné osobnosti žánru z doby minulého století. Tím vším provázel zaujaté posluchače brilantní výkon hudebníků i zpěváků, kteří tvoří Orchestr Divadla šansonu.

Po nezbytné technické pause se cesta uplynulými sto lety hudebních dějin dostala na scénu bigbítu let šedesátých. Za nadšeného aplausu publika nastoupila legenda žánru, **Synkopy 61**. Staří bardi ukazovali, že nic nezapomněli ze své instrumentální zručnosti a umí stále hrát s vervou, zkrátka jako zamlada. Připomněli do muzikantského nebe nedávno odešlého Oldřicha Veselého a jeho skladatelský vklad do repertoáru (projekty *Sluneční hodiny*

,
Křídlení

) a nadchli nejen své vrstevníky v publiku. Skladby jako

Formule 1, Robinson

doplnil i protestsong

Válka je vůl

, který mi připomněl dávnou radost ze získání významného doplňku knihovny, tedy „modré knížky“. Uspořádání hlediště nepřálo tanečním kracím diváků, ke kterým hudba z pódia přímo naváděla, ale pár pokusů bylo i v omezeném prostoru úspěšných. Pánové Petr Směja, Michal Polák, Pavel Pokorný a další nezůstali nic dlužni pověsti špičky tohoto žánru.

K významnému dni v historii republiky, zvané při svém vzniku před sto lety Republikou Československou, významně přispěl **Robert Křesťan s Druhou trávou**. A to nejen tradičně, tedy hudební částí, ale i decentním Robertovým připomenutím významu slavného dne. A pak už začala jízda po krajinách hudebních i slovních imaginací, obsažených v playlistu Druhé trávy. Poslední dobou se na špici mých oblíbených objevila skladba

Hurt

, kterou v závěru své životní pouti skvěle zazpíval Johnny Cash. Robert zmínil lehký nátlak přátel, který vedl k zařazení do repertoáru a myslím, že nejen já jsem za něj vděčný. Síla provedení Druhou trávou je zcela vyrovnaná s Cashovým pojetím a je to opravdu mrazivě krásný zážitek. Závěr večera patřil skoro již tradičně

Telegraph Road

, která se díky vynikajícím instrumentálním vyhrávkám Luboše Novotného a Luboše Maliny, jakož i dalších členů kapely, a také díky expresivnímu zpěvu nádherně přebásněného textu nemůže oposlouchat. Pohoda na jevišti se přenesla i mezi publikum – snad to bylo umocněno a zesíleno i odrazem od kulovité konstrukce, nebo historickým významem dne a mlčenlivou připomínkou jeho významnosti.